Až se k nám právo vrátí

Dmi
Chci sluncem být a ne planetou
A7 **Dmi**
až se k nám právo vrátí

chci setřást bázeň staletou
A7 **Dmi**
až se k nám právo vrátí.

Dmi **C** **F**
R: Já čekám dál, já čekám dál
B **A** **A7** **Dmi** **Gmi** **A**
já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí
Dmi **C** **F**
já čekám dál, já čekám dál
B **A** **A7** **Dmi**
já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

Kam chci, tam půjdu, a co chci, budu číst
až se k nám právo vrátí
a na co mám chuť, to budu jíst
až se k nám právo vrátí.

Já nechci už kývat, chci svůj názor mít
až se k nám právo vrátí
a jako člověk chci svůj život žít
až se k nám právo vrátí.

R:

Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat
až se k nám právo vrátí
své děti po svém vychovávat
až se k nám právo vrátí.

Už se těším až se narovnám
až se k nám právo vrátí
své věci rozhodnu si sám
až se k nám právo vrátí.

R:
R:

Až vzlétnou ptáci

D A D^6
Na předměstí stával dům,
Hmi A D^6 A
malý chlapec si tam hrával

Drak co vzlétal k oblakům

všechna tajná přání znával
G A G A
Draci totiž vždycky ví to
G A G A
co je klukům nejvíc líto
Hmi A $F^{\#4}$ A
Když musí jít večer spát

Jako víno dozrává, jako v mořích vlny hasnou
Vzpomínkami zůstává na tu smutnou zemi krásnou
Na rybářské staré sítě, na draka a malé dítě
Které nemá si s kým hrát

Na provázku slunce měl, oblohou se za ním vznášel
Jako ránek šel kam chtěl smutné lampy lidem zhášel
Pohádkovou dýchal vůní, mluvil řečí horských tůní
Průzračnou jak dětský smích

Bílý koník běžel dál osamělou pustou plání
Na dlani s tím v dětství tál i když padal bez ustání
Den začíná tichou flétnou chvíli předtím nežli vzlétnou
Hejna přání ve větvích

Na předměstí stával dům, malý Lucín si tam hrával...

Batalion

Ami C G Ami G Ami Emi Ami
Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří.

Ami C G Ami Emi
Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává

Ami G Ami Emi Ami
ostruhami do slabin koně pohání.

Ami C G Ami Emi
Tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva

Ami G Ami Emi Ami
do výstřelu karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami
Ref: Víno na kuráž a pomilovat markytánku

C G Ami Emi Ami
zítra do Burgund batalion zamíří.

Ami C G Ami
Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku

C G Ami Emi Ami
díky, díky vám královští verbíři.

Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti
za královský hermelín padne každý rád.

Ref: Víno na kuráž ...

Carmina Amorosa

Jistebnický kancionál

E A
More festi querimus virum virtuosum
E A E A
quem et benedicimus hospitem gloriosum
Hmi E A
et ab ipso petimus munus graciosum
Hmi E A E A
ut sumam nobis conferat trium solidorum.

E A
Kdo svou duši spravuje, tam kde korbel cinká
E A E A
ten svou milou miluje, až když už Pán Bůh spinká
Hmi E A
láska hoří kolem nás jako plamen svíce
Hmi E A E A
až ten oheň spolkne čas, nebude jí více.

Kdo lže kněžím v kostele, čert ho stáhne z kůže
než ti milá ustele, však trochu lhát se může
láska hoří kolem nás jako plamen svíce
až ten oheň spolkne čas, nebude jí více.

Neptejte se učenců na elixír mládí
zeptejte se mládenců, těch, kteří panny svádí
láska letí kolem nás jako z nebe kámen
chyť ji do svých rukou včas, sic je s tebou amen
sic je s tebou amen, amen, amen ...

Čekám na svůj den

G C7 G
[:Tak dlouho už čekám na svůj den:] 4x

G C G
Mé ruce denně češou bavlny lán
C G C G
co barvu má bílou jako má můj pán
ten pohled už dávno já nemohu snést
já chci to pole jednou vidět černě kvést

G C7 G
[:Tak dlouho už čekám na svůj den:] 2x

Chci osít tu zem a zvát ji svou
mít ženu a děti, střechu nad hlavou
vždyť zem to je domov a domov je klid
a klid nemám dokud musím na cizí dřít
G
Až touha má vzkypí a přeteče můj vztek
C G
překorčím i Mississippi praméti řek

C G C G C G
Kutálí se slunce, kutálí se slunce, kutálí se slunce, kutálí
C G C G A7 D7 G
Kutálí se slunce, kutálí se slunce, žhavá koule sluneční se kutálí
G
Už rodí se den a já půjdu s ním
A7 D7 G
nebi zítřek mává křídlem havraním
G
[:Proč tak dlouho čekám na svůj den
C G
proč tak dlouho čekám na svůj den:]

Jsem vzedmutá řeka jsem zaťatá pěst
tři staletí už čekám kdo bude i vést
teď spojme svá těla v jednu pevnou zeď
a ta zeď se zvedne až zvolám teď

Už rodí se den a já půjdu s ním, nebi zítřek mává křídlem havraním.

[: proč tak dlouho čekám na svůj den :] 2x
G C A7 G C C7 G
proč tak dlouho otálí, sví…tá..ní

Černošské ghetto

C **Emi**
Jako tenkrát svý mámy slyším tichej hlas
F **G** **C**
jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu
Emi
jako tenkrát, zase slyším slanej vítr vát
F **G** **C**
a na rezavý ploty hrát tam v ghettu.

G **F** **C**
R: Jestli se tam vrátíš, jestli se tam vrátíš, tak dej
F **G** **C**
na svou šťastnou hvězdu ten náš kříž
G **F** **C**
slabost víru zmáhá, ale to se stává lidem zlejm
F **Emi** **Dmi** **G** **C**
nedívej se za sebe a z ruky nehádej, tak to bejvá.

Jen nechutná ti chleba jíst
a umírá se na závist tam v ghettu
zdi čas smejvá, tak marný je chtít na ně psát
když není dům, co směl by stát tam v ghettu.

G **F** **C**
R: Každý žije ve svým ghettu se svou pravdou sám
F **Emi** **Dmi** **G**
jen hudba zní, když poslední čas na prach se promění
C
jak už tolikrát.

Zase slyším slanej vítr vát
a na rezavý ploty hrát tam v ghettu
jako tenkrát svý mámy slyším tichej hlas
jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu
tam v ghettu, tam v ghettu ...

Dál, dál tou vodou

Emi C Emi H H^7 Emi H^7
R: Dál, dál tou vodou, dál, dál tou vodou, bratři
Emi C Emi C^7 Emi Ami^7 Emi F^7 Emi
dál, dál tou vodou, než vítr vlny kalné rozbouří.

Emi C G^6 D G
Bílý zástup spěchá dál
C^7 Emi Ami^7 Emi F^7 Emi
vítr vlny kalné rozbouří
Emi C G^6 D G
hned v patách vojsko má, které vyslal král
C^7 Emi Ami^7 Emi F^7 Emi
vítr vlny kalné rozbouří.

Emi C Emi H H^7 Emi H^7
R: Dál, dál tou vodou, dál, dál tou vodou, bratři
Emi C Emi C^7 Emi Ami^7 Emi F^7 Emi
dál, dál tou vodou, než vítr vlny kalné rozbouří.

Blesků zář nám svítí tmou
vítr vlny kalné rozbouří
kdo dojde k cíli, zem spatří svobodnou
vítr vlny kalné rozbouří.

Emi C Emi H H^7 Emi H^7
R: Dál, dál tou vodou, dál, dál tou vodou, bratři
Emi C Emi C^7 Emi Ami^7 Emi F^7 Emi
dál, dál tou vodou, než vítr vlny kalné rozbouří.

Diga diga do

Ami
Černý koně, černej vůz, smutný černý cesty kus
E Ami E Ami
diga diga do diga do do, diga diga do diga do.

Černá hudba, černej sbor, černej průvod, černej flór
diga diga do diga do do diga diga do diga do.

G C A Dmi E
R: Černá holka ze šantánu zpívá, u černý jámy šlágr poslední
Ami
a všechny boty na kraji, té jámy rytmus ťukají
E Ami E Ami
diga diga do diga do do, diga diga do diga do.

Ťukají si truchlící, i když maj' smutek na líci
diga diga do diga do do diga diga do diga do.

A lopata za lopatou padá na truhlu hranatou
diga diga do diga do do, diga diga do diga do.

R: Černý hroudy padají na víko, každej si svou hroudu přihodí
padá hrouda za hroudou, jak truchlící řadou jdou
diga diga do diga do do, diga diga do diga do.

A když je po funusu, všechno se dá do klusu
diga diga do diga do do, diga diga do diga do.

Pryč je vážnost pohřební, kdo by chtěl bejt poslední
diga diga do diga do do, diga diga do diga do.

R: O tom posledním se totiž říká, do roka že ho sem povezou
a tak všichni, kterým stačí dech, šlapají si po zádech
diga diga do diga do do, diga diga do diga do
diga diga do diga do do, diga diga do diga do
diga diga do diga do do, diga diga do diga do.

Diga diga dou

Cmi
Proč bychom se neměli, o pohřebním veselí?
Gmi Cmi
Diga diga dou diga dou dou
Gmi Cmi
Diga diga dou diga dou

Družičky a kaviár, malaga má žár a spár.
Diga diga dou diga dou dou
Diga diga dou diga dou

B
Krásnej funus první třídy
E^{b}
flétnistky a chlast.
Gmi
Pozůstalí nejsou hnidy
G$^{\#}$ Gmi
všude samá vonná mast

S tváří mírně napilou, nesou dívku spanilou.
Diga diga dou diga dou dou
Diga diga dou diga dou

Támhle za tamaryškem, apoštolé s Ježíškem.
Diga diga dou diga dou dou
Diga diga dou diga dou

Kristus Pán se zadívá na dívku, a pak zazpívá
Diga diga dou diga dou dou
Diga diga dou diga dou

Jak zaslechla dívka zpívat
jeho božský blues
hejbla kostrou
mrskla pánví
houpla zkrátka na rytmus.

Z funusu je paseka, celej průvod haleká
Diga diga dou diga dou dou
Diga diga dou diga dou ...

Doney Gal

G D C G
Kdo ví, proč to hříbě tak v lásce mám
D C G
stádo mu zbloudilo bůhví kam.

G
R: Ať sníh či déšť padá tmou
D G C G
já a můj Doney Gal nesmíme snít

stále dál cestou zlou
D G C G
já a můj Doney Gal musíme jít.

V zádech už máme snad tisíce mil
stále jen spolu jdem, neznáme cíl.

R:

Až z nás jeden zůstane v klínu hor
já ať to jsem, a ne můj Doney Gal.

R:

Dudy v Edinburku

F
Sotva začnou v Edinburku dudy hrát
C
celé město vyrazí ven tancovat
F
skoti, skotky oblečou si suknice
C F
potom dupou, až se tresou ulice.

F
R: Derry don don duli duli du dá dej
C
pěkně dupni potom řadu vyrovnej
F
derry don don duli duli du dá dej
C F
tenhle tanec mají skoti nejraději.

F
Čtyři kroky tam, duli duli dam
B
čtyři kroky sem duli duli dam
F C F
kdo na tyhle čtyři kroky nestačí
F C F
ten si se skoty a se skotkami nezaskotačí.

Skotská kostka červená a zelená
skotské třapce ozdobí nám kolena
každou chvíli holka letí povětřím
skoti pohybem totiž nešetří.

R:

Skotskou whisku naleju si do sebe
skotskou sukni roztočím až do nebe
pak dám skotskou pusu na tvou skotskou tvář
neboť pravý skot je přece sukničkář.

R:

Farao

D G D
*: Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl
G D
pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil
G C G D
ti lidé byli otroci, nad nimi karabáč stál
Hmi A D
nad karabáčem velekněz a nade všemi král.

D G A D
Říkali mu Farao a byl tak vysoko, že nevrhal ani stín
G A D
zato měl sýpky, sklepy, zlato a lesklá těla otrokyň.

Říkali mu Farao, a ten když rukou hnul, duněly bubny k obřadům
tančily kněžky, hlavy padaly - to aby nepad' jeho trůn.

D A D
R1: [: Svůj trůn měl Farao rád, měl rád, měl rád
A D
a nechtěl ho nikomu dát, to na žádnej pád. :]

Říkali mu Farao a musel všechno mít, to víme z dávných knih
jeho vojska by nikdo nepřehlíd', kdyby šel týden kolem nich.
Říkali mu Farao a z knížat pozemských ten nejmocnější byl
až jeden člověk hlavu zdvih' a jeho vůli se postavil.
Říkali mu Mojžíš a měl tu výhodu, že se nebál o svou moc
svému lidu slíbil svobodu a k útěku zvolil noc.

R2: [: Měl Mojžíš svobodu rád, měl rád, měl rád
a nechtěl se svobody vzdát, to na žádnej pád. :]

Říkali mu Mojžíš a jako lodivod vedl k moři národ svůj
za ním se vojsko dalo na pochod a Farao volal "stůj!"
Co udělal Mojžíš? Holí udeřil, vlny se zvedly v mocný val
na jednom břehu Mojžíš byl, na druhém zuřil král.

R1:

*: Jen žhavý písek, žhavá poušť a žhavý vzduch tam byl
pod žhavým sluncem chudý lid a řeka jménem Nil
ten příběh dávno odvál čas, jen krále neodvál
kus Mojžíše je v každém z nás, tak jak to bude dál?

Fi-li-mi

Fmi
Čert aby vzal už tuhle trať
G#
kdo hledáš práci, tak se ztrať
Fmi
že nemáš prachy, no tak ať
Cmi Fmi
jó, tak se na to dívám!

Fmi
R: Fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej
G#
fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej
Fmi
fi-li-mi-jo-ri-jú-ri-ej
Cmi Fmi
vo tom si teď zpívám.

Jen pražec chop a kolej suň, chyť lano, táhni jako kůň
pod tíhou jako medvěd fuň, jó, tak se na to dívám!

R:

Z kůže se loupeš jako had, je vedro, že by jeden pad
na vodu smíš jen vzpomínat, jó, tak se na to dívám!

Když konečně máš vody dost, určitě přes ni stavíš most
kláda ti ráda zlomí kost, jó, tak se na to dívám!

R:

Na rukách jsem už potěžkal většinu těch okolních skal
ještě to cejtí každej sval, jó, vo tom si teď zpívám!

R:

Slunce už dělá z trávy troud, jen kdybych se směl vodsaď hnout
na tuhle trať zapomenout, jó, tak se na to dívám!

R:

Jen Bůh mi víru zachovej a nasednout mi sílu dej
Fmi C# Bmi Cmi Fmi
můj vagón bude pérovej, jó, vo tom si teď zpívám!

R:
+ vo tom si teď zpívám
vo tom si teď zpívám ...

Halelu

Gmi
Co prej bude s mojí duší, povídaj
D
co prej bude s mojí duší, povídaj
Gmi
co prej bude s mojí duší
E7 Cmi
když nezpívám jak se sluší
Gmi E7 D Gmi
tak co bude s mojí duší, povídaj.

Počkej, jednou zazní amen, povídaj
počkej, jednou zazní amen, povídaj
počkej, jednou zazní amen
bouchnou hroudy, bouchne kámen
jó bouchnou hroudy, bude amen, povídaj.

Ať mi na hrob dají fůru kamenů
ať mi na hrob dají fůru kamenů
ať jich dají klidně fůru
moje duše vzlítne vzhůru
přijde den a vzlítne vzhůru, halelu!

Jméno zná i král

Hmi E Hmi
R: Jméno zná i král, to jméno letí tmou noční Judeou
F#mi7 Hmi
jméno zná i král, děťátku říkají Ježíš.

Emi7 Hmi G D
Tmou, tmou hvězda nad Betlémem září
Emi7 Hmi G
tmou, tmou nesou dary hodnostáři
Hmi F#mi Hmi
děťátku říkají Ježíš.

R: Jméno zná i král...

Glory zní všude – narodili se z panny
glory zní všude - radujte se s námi
děťátku říkají Ježíš.

R: Jméno zná i král...

Dál, dál svítí vlasatice bledá
dál, dál vojsko nemluvňátko hledá
děťátku říkají Ježíš
Emi Hmi/F# F# Hmi
děťátku říkají Ježíš.

Kayandra

A D A
Tam v přístavu na haldě, v rybářskejch sítích
A G E
večer co večer vždy stařičkej Ben
A
hledí do dálky k ostrovům, kde maják svítí
G A
poslouchá moře a sní krásnej sen.

A D A
R: Tou starou lodí zas plout do Kayandry
A G E
létat plachty a popíjet rum
A
potom houpat se v koši a s nákladem ambry
G A
z dálky už vyhlížet svůj rodnej dům.

V sousední vsi míval zamlada milou
oči jak uhel a vlasy jak len
její táta měl statek a lán lesů s pilou
pro něj byl jen chudej námořník Ben.

R:

Jednou když domů se z moře zas vrátil
v kabátě prstýnek pro milou Ann
slyšel zvony jak hlásí, že svý štěstí ztratil
našel se ženich, co víc měl než Ben.

R:

Stříbrnej prstýnek na slunci svítí
víckrát ho nikomu nenabíd Ben
teď tu sedí a slanej déšť příboje cítí
poslouchá moře a sní krásnej sen.

R:

Košile

C G C
K čertu s tím, že bych si měl zejtra brát
C D G
tu košili, co nemám rád
F G C C7
že budu milý prsten navlíkat
F G C
je zbytečný se kamarádi bát

K čertu s tím, že bych se měl sklenky vzdát
když duši mou může dál hřát
ta moje píseň, že jsem věčně mlád
co zpívat budu, dokud budu stát

C G C Ami
R: Za vína korbel veršů pár
Dmi G C C7
dám dámě, kterou nesmím zítra znát
F G C
tu dnešní noc mám nade všechny rád.

K čertu s tím, že se bude divný zdát
až od rána budu se smát
na milou mou, co chce se tolik vdát
a co mi sotva bude doušek přát

K čertu s tím, ať si milá nechá zdát
že ráno dá zvony rozhoupat
ať zvoní zvony třeba tisíckrát
já za horama budu vzpomínat

R:

Krutá válka

E C#mi F#mi G#mi
Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš
G# A F#mi E A6 E
hoří dál plamen války a ráno je blíž
H7 E C#mi F#mi G#mi
chci být stále s tebou, až trubka začne znít
G# A F#mi E A E
lásko má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!

Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nů
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž
tvůj kapitán tě čeká, pojď, musíme už jít
noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!

Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach
do mých dívej se očí, tam není strach
když výstřel tě raní, kdo dával by ti pít
hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!

Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct
každá chvíle je krátká a já nemám víc **F#mi**
já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná
nech mě jít vedle sebe ... Pojď, lásko má!

Laredo

G Hmi G D
Když v Laredu tenkrát jsem ulicí brouzdal
G Ami G D
když v Laredu tenkrát jsem poprvé byl
G Hmi G D
já kovboje zahlíd', byl přikrytej plátnem
Emi Ami D G
tím bělostným plátnem, co studí jak jíl.

Ať píšťaly kvílí a bubny v tu chvíli
ať zadrnčí v pohřebním průvodě mým
tam v údolí u nás mě přikrejte hlínou
jsem mladičkej kovboj a chybil jsem, vím.

Šest hazardních hráčů ať veme mou rakev
šest kovbojů zazpívá nad hrobem mým
a vemte mě na hřbitov, zahažte hlínou
jsem kovboj a hodně jsem chybil, já vím.

Šest veselých kovbojů ponese rakev
šest nejhezčích dívek mě doprovodí
a kytici růží mi na rakev dejte
ať hroudy tak prudce mě neuhodí.

Město s pěti věžemi

*: Já o městě vím, tam chtěl bych žít hned

má z kamene chrám a věží má pět
C7 F C/G G C F C G
pět má město věží, haleluja.

C
R: Ten, kdo chce uvěřit, věří
G
ten, kdo chce uvěřit, věří
C F C
ten, kdo chce uvěřit, věří
C7 F C/G G C F C G7
pět má město věží, haleluja.

G C
Můžeš tam jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží
G
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží
C
jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží
C7 F C/G G C F C G7
pět má město věží, haleluja.

R:

Město tě přivítá, ať pálí slunce nebo sněží
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží
přivítá, ať pálí slunce nebo sněží
pět má město věží, haleluja.

Šel bych tam rád, jenom znát místo, kde to město leží
jenom znát místo, kde to město leží
nikdo neví přesně, kudy se tam běží
pět má město věží, haleluja.

R:

Michaeli veď svůj člun

C **F** **C**
Michaeli veď svůj člun, aleluja
Emi **Dmi** **C,G,C**
tam kde bůh má v nebi dům, aleluja

spěchej na loď nasedej, aleluja
v nebi tam ti bude hej, aleluja

Žádnej bič a žádnej hlad, aleluja
nemusíš se nebe bát, aleluja

Nemusíš na pána dřít, aleluja
jenom bolest v srdci mít, aleluja

Duše volná jako pták, aleluja
rozletí se do oblak, aleluja

Mlýny

G
R: [: Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí
C **G**
slyším mlýnský kámen, jak se otáčí
H7 **Emi**
já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí
C D G **D** **C**
otáčí, otáčí, otáčí. :]

G **C** **G**
Ty mlýny melou celou noc a melou celý den
C7 **G**
melou bez výhod a melou stejně všem
C **G**
melou doleva jen a melou doprava
A **D**
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává
G **C** **G**
melou otrokáře, melou otroky
C **G**
melou na minuty, na hodiny, na roky
H7 **Emi** **C**
melou pomalu a jistě, ale melou včas
G **D7** **G**
já už slyším jejich hlas.

R:

Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem
to mi věřte, uměl bych dobře mlít
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit
ty mlýny čekají někde za námi
až zdola zazní naše volání
až zazní jeden lidský hlas
no tak už melte, je čas!

R:

Nejdelší vlak

C C7
Proud řeky ví, kdy kámen pohladí
F C C7
ví, kdy ho zastaví hráz
F C C/H Ami
ví, voda ví, kdy ji noc ochladí
C G C
a zná, jak pálí mráz.

Plout s vlnou výš a znát, kde je břeh tvůj
slůvka tři prostá ti říct
tam někde v dálce je návěští "stůj!"
ráda tě mám, nic víc.

C G Emi F G
R: Vítr stín tvůj svál
F Cmaj7
nejdelší vlak jel dál
F C C/H Ami
šestnáct vagónů měl, tenkrát měl
Dmi G C
v posledním z nich jsi stál.

Kouř zprávu hlásí: nejdelší vlak tvůj
vrátí se, půjdu mu vstříc
blízko mých očí je návěští "stůj!"
ráda tě mám, nic víc.

R:

No tak spinkej

G C
Už se končí den, už je čas k spánku
G C
zdi se barví od červánků
G Emi D
hleď, už lampář světla rozsvěcí
G C
tak si dočti stránku, zavři knížku
G C
honem hupky do pelíšku
G Emi D
koťata už dávno vrní za pecí.

G C
R: Tak spinkej, ať ve tvých snech
G C
růže kvetou, voní mech
G Emi D
princeznu si Honza bude brát
G C
až půlnoc prostře sítě
G C
na vlásky políbí tě
G Hmi D
vždyť i tvá máma musí spát.

Západ rudou barvu ztrácí
od řeky se táta vrací
musím jít, je jistě hladový
až se usměje, tak na chvilenku
očí si mu všimni, synku
snad jednou budeš taky takový

Pavana za deset knedlíků

Dmi A Dmi C F G C F
Kdo v knihách bádá z nouze, co k lásce třeba mít
Dmi A Dmi C F G C F
ten sotva ví, že pouze za ruku stačí vzít.
F C Dmi A
[: Máš ruce, co víc chtít
F G A D
zkus lásku z dlaní pít. :]

Ten, kdo svá ústa hlídá, kdo slova uvězní
sám pozná, co je bída, když píseň druhých zní.
[: Máš ústa, co chtít víc
sám jdi té písni vstříc. :]

Smíš váhat jenom chvíli, čas ladí loutnu svou
bál ku konci se chýlí, zní struna za strunou.
[: Tvůj krok je vratký prám
svůj tanec když tančíš sám. :]

Podzimní

Ami G E D E Ami
Už léto konci, stříbro jiní svítí v mlází
Ami G E D E Ami
můj prázdný dům bůh lásky stále nenachází
Ami G
vábí mě chladná kapka rosy
Ami G
vím, že v sobě skrývá cosi
Ami G D E Ami
touhu mou však nikdy asi neuhasí.

A bílá bříza v údolí, již listí ztrácí
a zpátky na jih míří v hejnech tažní ptáci.
Čáry mlhy v kterých se tu valí
přikryl rudé straně v dáli
skrýt můj stesk mě tváře bledé nedovede.

Poutník a dívka

A
Kráčel krajem poutník, šel sám
D A
kráčel krajem poutník, šel sám
C# F#mi
kráčel krajem poutník, kráčel sám
H H7 E4sus E7
tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní a pravil:
A
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá
D A
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá
C# F#mi
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá
H H7 E4sus E7
tak přistup blíže, nehodná, a dej mi pít, a ona:

Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem
já tě vidím poprvé, odkud mě znáš

Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno
pak se napil, ruku zdvih' a kráčel dál

Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
v onu chvíli zazářil kovem ryzím.

Kráčel krajem poutník, šel sám
kráčel krajem poutník, šel sám
kráčel krajem poutník, kráčel sám
H E A D A
ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

Soudný den

Ami
Zdál se mi sen, že se nebe hroutí
G
zdál se mi sen o poslední pouti
Ami
zdál se mi sen, že všechno seberou ti
Emi Ami
v ten soudný den.

Kam běžet mám, Slunce rychle chladne
kam běžet mám, měsíc na zem spadne
kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.
Stůj, nechoď dál, času už je málo
stůj, nechoď dál, míň, než by se zdálo
stůj, nechoď dál, otevři se, skálo
v ten soudný den.
Pán tě zavolá, má pro každého místo
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to
v ten soudný den.

Ami
R: Soudí, soudí pány, slouhy
G
soudí, soudí hříšné touhy
Ami H E
soudí, soudí, výčet pouhý, á ...

Ami
Vtom se probudíš, to byl jen sen
F
vtom se probudíš, to byl jen sen
Dmi
vtom se probudíš, to byl jen sen
Ami E Ami
jen pouhý sen.

6.=1.

Zdál se mi sen, já stojím na svém místě
zdál se mi sen, mé svědomí je čisté
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě
je soudný den!

Spinkej

D G
Už se končí den, už je čas k spánku
D G
zdi se barví od červánků
D Hmi A^4 A
hleď, už lampář světla rozsvěcí
D G
tak si dočti stránku, zavři knížku
D G
honem hupky do pelíšku
D Hmi A A^7
koťata už dávno vrní za pecí.

D G
R: Tak spinkej, ať ve tvých snech
D G
růže kvetou, voní mech
D Hmi A A^7
princeznu si Honza bude brát
D G
než půlnoc prostře sítě
D G
na vlásky políbí tě
D Emi A
vždyť i tvá máma musí spát.

Západ rudou barvu ztrácí
od řeky se táta vrací
musím jít, je jistě hladový
až se usměje, tak na chvilenku
očí si mu všimni, synku
snad jednou budeš taky takový.

R:

Správný slovo

G C D
Já měl přístav tvejch dlaní, tvůj nádhernej smích
G C G
a teď nemám tu stání, jsi chladná jak sníh
C D
jenom déšť dům tvůj střeží i soukromou pláž
G C G
jenom vítr, co běží, ví to, co ty znáš.

D G
R: A mně (tak mi) za límec prší, kéž ďábel to spral
D G
když smůla se vrší, tak proč hrát fér dál
C D
přitom stačí tak málo, a měl bych hned víc
G C G C G C G
kdybych to správný slovo včas dokázal říct.

Víš, já doufám, že jednou sny zůstanou stát
mraky dešťů se zvednou, tak nevím, proč lhát
je už dávno mým přáním svým trápením hnout
ale pořád se bráním jít tam, kam jde proud.

R:

Proč se do plnejch kádí vždy přidává snáz
to je to, co mi vadí víc než déšť či mráz
to je to, co mě trápí, co nedá mi spát
chladnej déšť město zkrápí a musím se ptát.

R: Proč mi za límec prší, proč nejdeš mi vstříc
proč se dál smůla vrší, proč bojím se říct
hledej, má milá, znova, a nedej se splíst
chlapa, co správný slova vždy dokáže říct.

Širý proud

G C G
Ten širý proud jak přejít mám
Emi C D
proč neumím se nad nej vznést
Hmi C Hmi
ach, člun tak mít, ten řídit znám
C D G
v něm lásku svou bych chtěla vézt.

Jak kamení, jež působí
že potápí se celý prám
tak těžká zdá se, bůh to ví
má láska zlá, co v srdci mám.

Vždy,když se láska rozvíjí
rubínů zář se line z ní
však jako krůpěj pomíjí
pod letní výhní sluneční.

Až něžnou růži spatříš kvést
co trny zájem oplácí
nenech se krásou klamnou svést
hleď, ruka má teď krvácí.

5.=1.

Šlapej dál

Ami Dmi Ami
Když svý černý tělo necejtíš

Ami$^{/G}$ Dmi^{7} Ami
máš tejden hlad, žízeň v blátě spíš

Ami$^{/G}$ Dmi^{7} Ami^{7} E^{7} Ami E^{7} Ami
musíš jít, jen to nevzdávej, tak šlapej dál

E Ami
®: Jen dál, jen dál

E^{7} Ami (A^{7})$^{\#}$ …posunout o 1 pole
na zádech v ranci máš jen bídu svou

E^{7} Ami E^{7} Ami
tak šlapej dál

Když máš dřít na šlichtu mizernou
svý známý v lochu, holku nevěrnou
můžeš klít, jen to nevzdávej, šlapej dál

Když máš pech toho kdo nekejvá
tvejch slavnejch kamarádů ubejvá
pak sám víš, těm už nescházíš, šlapej dál

Je nás víc, nemáme zastání
jen špatnou barvu, špatný vyznání
černej mrak, který narůstá, šlapej dál

®: Jen dál, jen dál

na zádech v ranci máš jen víru svou

tak šlapej dál

To co zbývá lásko

Dmaj F#mi
To, co zbývá, lásko, to není tak málo
G6 C Dmaj
To není jen loučení, jenom pár mých řádků, Manuel
Dmaj F#mi
To, co, lásko, zbývá, je tisíckrát víc
G6 C
Víc, než rána krátká, víc, než řada křížů
Dmaj Hmi A
A těl a těl a těl a těl a těl, já vím, co nám zbývá
Amaj G6
Má píseň je víc, než kámen a hlína
A G6 A G6
Mým dětem ji zpívej, den už uhasíná
F#mi G6 Emi
A ty stále krásná pláčeš za tou bránou, můj lístek už končí
G6 E
Já chtěl ti jen říct

To, co zbývá, lásko, je naděje zítřků
To není jen loučení, jenom pár mých řádků, Manuel
To, co, lásko, zbývá, je tisíckrát víc
To chutná jak svítání, skončí salvy tanků
A děl a děl a děl a děl a děl, já vím, co nám zbývá
Má píseň je víc, než kámen a hlína
I když ústa mlčí, každý z nás ji zpívá
A ty stále krásná pláčeš za tou bránou, můj lístek už končí
Já chtěl ti jen říct

To, co zbývá, lásko, to není tak málo
To není jen písmen pár podepsaných jménem Manuel

Trh ve Scarborough

Emi D Emi
Příteli, máš do Scarborough jít
G Emi G A Emi
dobře vím, že půjdeš tam rád
G F#mi Emi D D4 D
tam dívku najdi na Mar….ket Street
Emi A C D *Emi D* **Emi**
co chtěla dřív mou ženou se stát.

Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít
za jehlu niť však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit
bude-li chtít mou ženou se stát.

Až přijde máj a zavoní zem
šátek v písku přikaž ji prát
a ždímat v kvítí jabloňovém
bude-li chtít mou ženou se stát.

Z vrkočů svých ať uplete člun
v něm se může na cestu dát
s tím šátkem ať vejde v můj dům
bude-li chtít mou ženou se stát.

Kde útes ční za přívaly vln
zorej dva sáhy pro růží sad
za pluh ať slouží šípkový trn
budeš-li chtít mým mužem se stát.

Osej ten sad a slzou ho skrop
choď těm růžím na loutnu hrát
až začnou kvést, tak srpu se chop
budeš-li chtít mým mužem se stát.

Z trní si lůžko zhotovit dej
druhé z růží pro mě nech stkát
jen pýchy své a boha se ptej
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Už nechci se vdát

C G Cmaj^7 C^7
Zas půlnoční vlak houká tmou
Dmi^7 G^7 Cmaj^7 C^7
tu chvíli dávno znám
Dmi^7 G^7 Cmaj^7 Ami^7
tak dávno znám jak lásku zlou
Dmi^7 G^7 C
co zbloudila cestou k nám

G
R: Tmou dál jiskri syčí
C C^9 F
když hlásíš svůj pád
Dmi^7 C
už nechci být ničí
G^7 C F C G C G
už nechci de vdát.

Měl žár jak hříbě půlroční
jak dítě rád se smál
ten proklatej vlak půlnoční
to hříbě sladký mi vzal.

R:

Svý štěstí v mracích zářivých
čtem v sladký závrati
pak náhlý mráz je změní v sníh
a nikdy je nevrátí

R:

Když zahouká vlak půlnoční
je marný zkoušet spát
Měl žár jak hříbě půlroční
ten vlak mi ho nemal brát.

C Fmi G^7 Cmaj^7

Už se nám čas krátí

Ami C G C C^7
Kde je, kde je sláva Říma, kde je, kde je sláva Říma,
F Ami Emi Ami C G C E^7
v dávných troskách dávno dřímá tam, kde i světlo mizí v tmách.

[: Kudy bloudí prázdná slova :]
zjeví se a ztratí znova tam, kde i světlo mizí v tmách.

[: Už se, už se nám čas krátí :]
přijde den a půjdem spáti tam, kde i světlo mizí v tmách.

[: Kam se, kam se ztratí činy :]
mrtvé činy z naší viny - tam, kde i světlo mizí v tmách.

[: Kam se, kam se ztrácí touha :]
únava nám zbývá pouhá tam, kde i světlo mizí v tmách.

[: Už se, už se nám čas krátí :]
přijde den a půjdem spáti tam, kde i světlo mizí v tmách.

[: Kde jsou, kde jsou velké lásky :]
půvabné jak sedmikrásky - tam, kde i světlo mizí v tmách.

[: Kde se, kde se skrývá pravda :]
pálená i mrazem zvadlá dál vábně voní věčnou tmou.

Už se, už se nám čas krátí, kde se, kde se skrývá pravda
přijde den a půjdem spáti, dál vábně voní věčnou tmou.

V dobrým i zlým

C
V dobrým i zlým táhnem s vámi tu káru dál
G
Zas v dobrým i zlým z boudy, kde život šmíru hrál
C
V dobrým i zlým tímhle slzavým údolím
G C
Dál v dobrým i zlým.

C7
Když mrak hnaný větrem štípal do očí
Ami Emi
Dál v dobrým i zlým
G
My věřili, že osud vítr otočí
G7 C
Dál v dobrým i zlým.

C
V dobrým i zlým táhnem s vámi tu káru dál
G
Zas v dobrým i zlým z boudy, kde život šmíru hrál
C
V dobrým i zlým tímhle slzavým údolím
G C
Dál v dobrým i zlým.

C7
Teď mávátka bláznů nám mávají
Ami Emi
Dál v dobrým i zlým
G
A maškary na svou šanci čekají
G7 C
Dál v dobrým i zlým.

Válka růží

Dmi Gmi A^7 Dmi B A^7

Dmi G Dmi A
Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down
Dmi Gmi Dmi A
nad ztichlým polem válečným, derry down
F C A Dmi $Dmi^{/C}$ B A
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem
Dmi Gmi A Dmi
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.

Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down
kdo zabíjí ten nepláče, derry down
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down
dva rody živí jeden hněv, derry down
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down
však hlína pije jednu krev, derry down
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Virginie

C B
*: Za zády mám už Virginii
F C Gmi
vzduch ještě voní tabákem
Dmi Ami
táta s mámou tam ještě žijí
B Gmi C
jedinej syn je tulákem.

C C^7
Jen Bůh sám ví, proč nejsem líný
F^7 C
jen Bůh sám ví, proč jsem se dal
F C
tam na sever, do Karolíny
B D G
za dívkou, kterou jsem znal.

Jako blesk vzpomínky z mládí
na lukách seno dozrává
stesk je ten tam, kraj mýho mládí
vstříc rukou svou mi podává.

Tenkrát jsem vstal a jen se díval
jak krásná je až k závrati
pak jsem jí v trávě tiše zpíval
ten večer víc se nevrátí.

Určitě vím, že tančit chtěla
však nesměla jít do baru
přitom krásný oči měla
zelený jak rub dolaru.

O lásku svou se tolik bála
měsíc nás nocí provázel
tam v javorách mi ústa dala
a já jsem s tátou na jih jel.

Teď jí jdu říct, jak jsem ji získal
únavou nohy z olova
F C B^7 A^7
mě nesou tam, kde vítr píská
D^7 G C G
příběhy křížů hřbitova.

*: Za zády mám už Karolínu
zem co jsem míval nejvíc rád
někdo má lásku, někdo hlínu
někdo je sám už napořád.

Zelené pláně

Green Fields T. Gilkyson / R. Dehr / Josef Zíma / Jiřina Fikejzová

Ami Dmi Ami E
Tam, kde zem duní kopyty stád
Ami F C G
znám plno vůní, co dejchám je tak rád
F G C A7
čpí tam pot koní a voní tymián
Dmi G C E
kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán
Ami Dmi Ami E Ami
rád žiju na ní, tý pláni zelený.

Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal
já měl svou milou a moc jsem o ni stál
až přišlo psaní, ať na ni nečekám
prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám
sám znenadání v tý pláni zelený.

F G C
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší
Ami F G C
jenom jako dřív mě žití netěší
Ami Dmi
když hlídám stáj a slyším vítr dout
Ami Dmi E
prosím, ať jí poví, že mám v srdci troud.

Kdo ví, až se doví z větrnejch stran
dál že jen pro ni tu voní tymián
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Zlatá klec

A D A A^+ D^6 E^7
Tvůj stín mne doprovází, mám koní sedm párů
A $Amaj^7$ A^7 Hmi Dmi E^7
síň vzácných darů, však láska tvá mi schází.

Mám všechno, co se mi zlíbí, mám kočár, svůj dum s parkem
víš, s každým dárkem tvá láska víc mi chybí.

Mám květů plné vázy, mám vzápětí, oč stojím
krásně se strojím, však láska tvá mi schází.

Tak málo ze snů zbývá, můj svět nádherných věcí
stává se klecí, kde slavík nezazpívá.

Chlad nocí střídá denní, i vzpomínky mne zebou
toužím být s tebou, však láska tvá tu není.

A D A A^+ D^6 E^7
Tvůj stín mne doprovází, mám koní sedm párů
A $Amaj^7$ A^7 Hmi Dmi E^7
síň vzácných darů, však láska tvá mi schází.

Zpívám a meč svůj v ruce mám

D G A D Hmi
R: Zpívám a meč svůj v ruce mám
G
Zpívám a meč svůj v ruce mám !

D Hmi D
Mou píseň se uč a nesmíš se bát
G D
já víc takových znám
H^7 E^7 A^7 Hmi
Ten, kdo s druhým zpívá - není sám
G^7
Já meč v ruce mám.

R: Zpívám a...

Bezmocné, bídné
a ponížené zástupy z nemá nic
Svuj hněv křičte s námi z plných plic
A bude nás víc.

R: Zpívám a...

Stará jak lidstvo je naše víra
v den účtování vin
Když náš věčný hněv se změní v čin
Můj meč vrhne stín.

R: Zpívám a...